

Nr. 51

februarie – aprilie
2016

Dunărea la Pojejena

În acest număr:

**Un viitor bun oferit
de stat pentru hoții
de fier vechi!**

Pag. 1

**Și sârbii construiesc
ilegal mini
hidrocentrale !**

Pag. 2

**S-a dat start la
MAREA HOINĂREALĂ
2016.**

Pag. 1-2

Legenda Beușniței

Pag. 4

Lepenski Vir

Pag. 4

EVENIMENTE ȘI ACTIVITĂȚI

**Soluția de ecologizare a
iazului Boșneag –
extindere din Moldova
Nouă, bucurie pentru
hoții de fier vechi !**

În locul unei soluții durabile de ecologizare vegetativă a iazului Boșneag - extindere, care a fost confirmată încă din 1990 pe o suprafață mică de 20 ha, Guvernul României, sfătuit de "specialiști" în drenat bani publici către buzunarele mafiei din politică, va emite o ordonanță de ecologizare prin umectare cu apă din Dunăre a depozitului de deșeuri miniere Boșneag - extindere, aparținând SC Moldomin SA din Moldova Nouă.

Ordonanța va fi emisă la presiunea Comisiei Europene care a declanșat de doi ani procedura de

infringement împotriva României în legătură cu acest caz amenințând Guvernul român cu amenzi mari și blocarea fondurilor UE pe componenta de decontaminare a siturilor poluate istoric.

Atât au mai lăsat hoții de fier vechi din rețeaua de conducte cu care se stropea iazul Boșneag în 2006.

De ce se evită soluția de ecologizare vegetativă a depozitului de deșeuri miniere Boșneag - extindere ? o soluție de ecologizare durabilă și ieftină care a fost deja verificată în 1991 pe o suprafață mică a iazului !

Simplificând lucrurile, ca să fim înțeleși, dacă fiecare locuitor din zonă ar aduce și ar așeza pe suprafața iazului o bucată de covor vegetal de 0,5 mp s-ar putea ecologiza durabil 3 iazuri cu suprafața actuală a iazului Boșneag - extindere.

Mini deșertul de pe iazul Boșneag - extindere în așteptarea unei soluții de ecologizare durabilă.

Din nou praf românesc în ochii Comisiei Europene pe bani din bugetul de stat, adică pe banii noștri.

GEC Nera solicită Guvernului României și Ministerului Mediului stoparea procesului de emitere a ordonației și reanalizarea soluției de ecologizare în cazul iazului Boșneag -extindere.

**În 26 martie am dat START – ul la Marea Hoinăreală
2016, în cadrul unui proiect de interes public
destinat promovării voluntariatului în domeniul
protecției mediului !**

În data de 26.03.2016, a avut loc lansarea programului de voluntariat MAREA HOINĂREALĂ 2016, de data aceasta în Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița, pe un traseu din rezervația naturală Cheile Șușarei și în interiorul localității Sasca Montană.

Evenimentul a inclus monitorizarea celor mai relevante agresiuni împotriva mediului de pe traseele evenimentului, în special a poluării provenind de la halda de deșeuri miniere de la Sasca Montană. S-a realizat deasemenea promovarea prin ecoturism a valorilor patrimoniului natural și cultural - istoric, al zonei și o campanie de informare a populației locale privind nevoia de voluntariat pentru potejarea PN Cheile Nerei - Beușnița.

La eveniment au participat cca. 43 de elevi și profesori de la Liceul Teoretic GENERAL DRAGALINA Oravița, Liceul Tehnologic MIHAI NOVAC Oravița și Liceul MATHIAS HAMMER Anina.

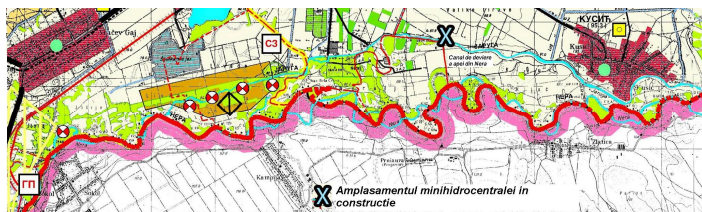
Corpul de voluntari 2016 al GEC Nera

În acest an evenimentul are loc în cadrul proiectului „**Voluntariat pentru protejarea lumii mirifice din sudul Banatului**” finanțat prin granturile SEE 2009 - 2014 în cadrul Fondului ONG în România, un proiect care este implementat de către GEC Nera în perioada 1 iulie 2015 - 30 aprilie 2016.

Sârbii iau pe șest debit din râul Nera pentru o minihidrocentrală de pe pârâul Jeruga

Împreună cu ONG-uri din Serbia, GEC Nera a constatat că pe teritoriul comunei Bela Crkva, în zona localității Kusić, se execută un canal de deviere a apei din râul Nera pe pârâul Jeruga care este un braț mort al râului Nera.

Râul Nera este un râu situat pe o porțiune de 11 km la granița dintre România și Serbia dar cu meandre care îl plasează în totalitate atât pe teritoriul României cât și pe teritoriul Serbiei. Derivarea debitului din râul Nera pe pârâul Jeruga s-a făcut până în anii '50 pe cale naturală, în amonte de Kusić, pe teritoriul României iar în acest loc scurgerea s-a colmatat.

Construcțiile la minihidrocentrala de la Kusić au fost demarate

Din informațiile deținute de către GEC Nera, canalul de deviere a apei din râul Nera pe pârâul Jeruga de pe teritoriul Serbiei este destinat realizării unei

minihidrocentrale pe acest pârâu iar prin canalul de deviere executat va fi preluată cea mai mare parte a debitului râului Nera pe zona de frontieră dintre România și Serbia care este aferentă localităților Pârneaurea - Zlatița - Socol - limita rezervației naturale Balta Nera - Dunăre (zona de protecție integrală, categoria I - IUCN) din Parcul Natural Porțile de Fier.

Construcția minihidrocentralei a început deja în zona localității Kusić. Considerăm ca impactul pe teritoriul României asupra ecosistemului râului Nerei precum și asupra rezervației Balta Nera - Dunăre va fi major.

Execuția canalului de deviere a apei din râul Nera pe pârâul Jeruga ar fi trebuit să fie discutată și acceptată în cadrul Comisiei mixte româno - sârbe a apelor de frontieră. GEC Nera a cerut în baza Legii 544/2001 un punct de vedere în legătură cu această problemă de la Apele Române - Direcția Bazinală BANAT Timișoara, care este parte a acestei comisii mixte, însă instituția nu a furnizat informații.

GEC Nera a solicitat Ministerului Mediului și Ministerului de Externe:

- să se implice în stoparea devierii ilegale a debitului râului Nera pe pârâul Jeruga de pe teritoriul Serbiei și respectarea tuturor reglementărilor internaționale privind apele de frontieră.

- să ceară autorităților din Serbia oprirea oricărei construcții care afectează râul Nera până în momentul când concluziile impactului asupra mediului pe teritoriul României vor fi acceptate de către autorități și societatea civilă din România.

GEC Nera a mai solicitat Administrației Apele Române - Direcția Bazinală BANAT Timișoara să notifice Comisiei mixte româno - sârbe a apelor de frontieră cererea de a participa, împreună cu alte ONG-uri interesate din România, la o eventuală reuniune a comisiei care să fie destinată discutării impactului de mediu pe teritoriul României a devierii apei din râul Nera pe pârâul Jeruga.

Deoacumdată toată lumea tace.

Grupaj de știri realizat de Doina Mărgineanu

Dragi prieteni ! Vă așteptăm în paginile buletinului informativ ENVIRONMENT NEWS cu comentarii, propuneri, articole și știri privind realizarea unei lumi mai curate în microregiunea Dunăre - Nera - Caraș. Materialele vă rugăm să le trimiteți pe adresa de e-mail: gecneara@yahoo.com

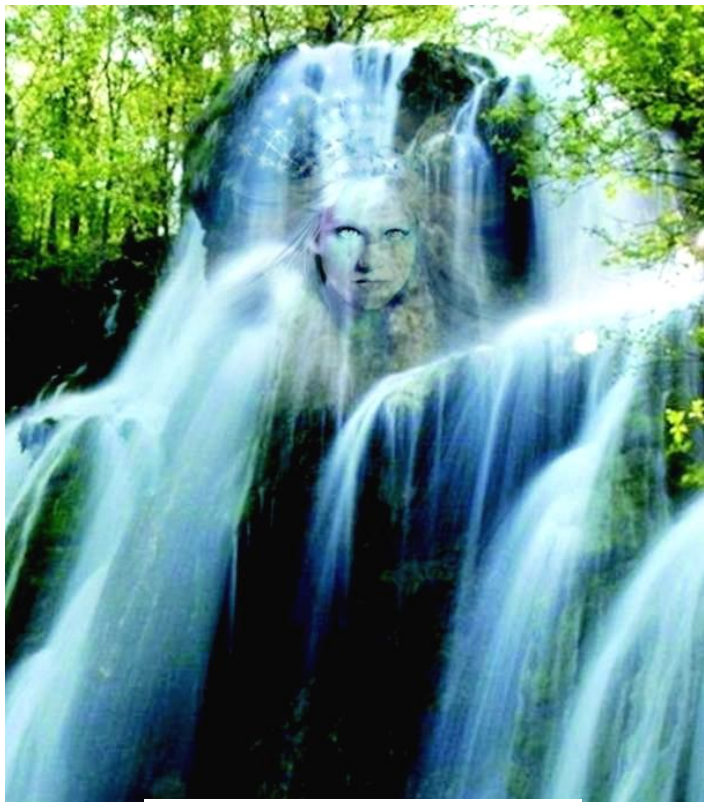
LUMEA MIRIFICĂ A MICROREGIUNII DUNĂRE - NERA - CARAȘ

Legendele Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița

Cascada Beușnița și Ochiul Beilui.

Se spune că în timpul stăpânirii turcești a Banatului, un bei foarte bogat a fost la vânatoare prin aceste meleaguri. Ajuns în Poiana Beușniței, o frumoasă fată ce își păștea oile l-a făcut să se oprească. Pe loc beiful s-a îndrăgostit

foc de ea și venea deseori s-o întâlnească părăsind Cetatea Terezia ridicată de către turci, ale cărei ruine se mai văd și azi pe Dealul Cetății din apropierea satului Socolari.

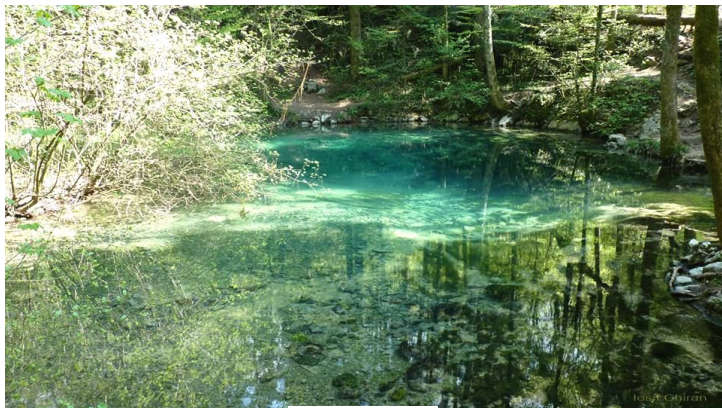

Cascada Beușnița - crăiasa lumii mirifice din sudul Banatului

Cum a aflat tatăl beifului de dragostea dintre cei doi, a hotărât să-i despartă și în grabă a trimis un călău să omoare fata ce îi sucise mințile fiului său.

Tânărul bei și-a găsit iubita înjunghiată în locul unde acum este lacul Ochiul Beifului și a vărsat multe lacrimi după care, și-a înfipt hangerul în inimă. Din lacrimile lui s-a format izvorul care îi poartă numele.

Legenda mai spune că apa involburată a cascadei Beușnița din apropierea lacului Ochiul Bei, reprezintă voalul de mireasă al ciobăniței care a fost omorâtă de către oamenii beifului, voal pe care ea nu a apucat să-l mai poarte niciodată.

Ochiul Beifului

Poetul Gheorghe Azap a reușit să pună în versuri de o deosebită sensibilitate această legendă iar câteva versuri ale acestei legende trezesc sensibilitatea drumețului care parcurge această zonă.

Cascada este:

„Suavă ca icoana smeriților de încă
Adoră mituri sacre încrise în zenit;
Era ca o gazelă, cum numai o româncă
Mai poate să se afle fără să fie mit”

Iar dramatismul morții celor doi îndrăgostiți este redat în versurile:

„Când s-a întors voinicul, simțind că-l arde plânsul,
Găsind-o-nșepenită între călăi destui,
Se spune că jungherul și l-a înfipt într-însul,
Ca să rămână veșnic lângă iubita lui.

Și se mai spune cum că din lacrima-i căzută
S-a împlinit oglinda acestui lac ciudat,
Pe care o cascadă duioasă îl sărută
Cu dragostea eternă a fetei din Banat...”

Aici peste tot bănuie și duhul haiducului Adam Neamțu care a trăit în secolul al XIX - lea și despre care care localnicii povestesc cu amănunte, amintind cinstea și moralitatea sa.

Legenda liliacului. O legendă scandinavă spune ca florile de liliac apar atunci cand primăvara alungă zăpada de pe câmpuri , și înalță soarele în țăriile cerului, alături de curcubeu. Primăvara împletește apoi razele soarelui cu cele ale curcubeului si începe să le arunce pe pământ. Atunci când primăvara ajunge în nord, în ținuturile scandinave, mai rămân numai culorile alb și violet, așa că le presară asupra unor mici tufișuri cu flori minuscule, în acest fel apărând florile de liliac.

Legenda salamandrei. Legenda spune ca salamandra se naște din foc sau poate trăi în foc. Ea poate stinge focul chiar în flăcări. Există în legendă și un substrat de adevăr, deoarece, dacă salamandra este pusă pe cărbuni aprinși, îi împoacă cu o pătură cleioasă și îi stinge, însă nu scapă fără arsuri care pot să-i aducă moartea.

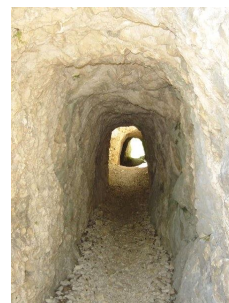
Legenda viperei.

Legenda povestește că pe vremea stăpânirii turcești a Banatului, turcii au năvălit într-o mănăstire iar maicile îngrozite au fugit la icoana Maicii Domnului și s-au rugat să le scape. Atunci s-au transformat toate în șerpi, iar turcii când au intrat în biserică, văzând atâția șerpi, s-au speriat și au plecat. Cine visează o viperă înăuntrul casei în care locuiește, foarte probabil, va avea un conflict cu cei apropiați din familie. Cine fuge în vis după o viperă va avea parte de o izbândă în înfruntarea cu un dușman și își va atinge un scop.

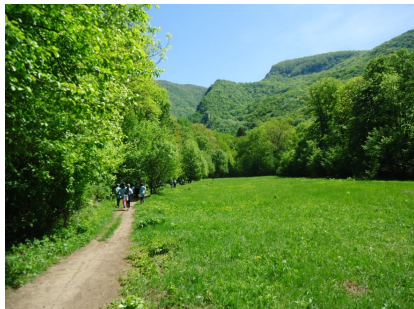
Tunelurile din apropiere de Podul Beifului. Se spune că acestea au fost construite pe vremea stăpânirii turcești a Banatului de către locuitorii din Sasca Română pentru a ajunge mai repede la morile din Potoc.

Poiana Beușniței. Poiana este un loc de popas între lacul Ochiul Beifului și prima cascadă a Beușniței unde se

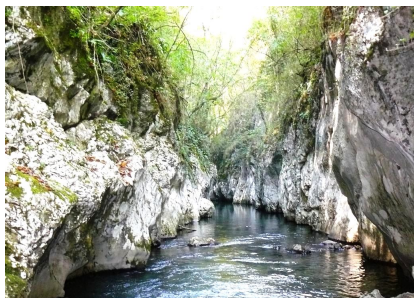
adună cele șapte iele.

Se spune că, în noaptea de Sânziene se strâng ielele pădurii, se îmbăiază în lacul Ochiul Beilui și dansează în noaptea sfântă, până înainte de ultimul cântat al cocoșilor. Se mai povestește că zona este bântuită de vrăjitoarele ce vin, între Sânziene și Sfânta Mărie Mare, la cules de plante cu puteri miraculoase.

Cheile Carașului

Cheile Carașului, lungi de circa 19 km, sunt renumite prin fumusețea, mărimea și aspectul lor sălbatic. Ele au fost create de râul Caraș în încercarea de a-și croi drum de-a latul prin calcarele mezozoice, strâns cutate și tectonizate ale zonei Reșita - Moldova Nouă. De la izvor până la cantonul silvic Jervani, Carașul curge spre nord, tăindu-și albia mai întâi prin șisturi cristaline iar în continuare, la contactul dintre acestea și calcare. Mai jos de Jervani, în dreptul cantonului Navesul Mare, Carașul cotește spre vest și intră în cheile propriu-zise. După aproximativ 1,5 km distanță, râul revine la direcția nord, pe care și-o menține până în dreptul Peșterii Țolosu.

Canionul Carașului
în apropiere de Prolaz.

În acest sector el taie calcarele barremian-apțiene ale sinclinalului Moldovița-Colonovăț și primește doi afluenți: mai întâi Buhuiul, pe stânga, în punctul denumit Megiureca iar apoi Comarnicul, pe dreapta, în punctul denumit Gura Comarnicului.

De la Peștera Țolosu, râul coteșete spre nord-vest, parcurge depresiunea Prolaz, unde cheile au o scurtă întrerupere din cauza unei falii perpendiculare pe cursul apei, apoi cotește încă o dată spre sud-vest înainte de a ajunge sub Cetatea Turcului. După câteva meandre puternice, Carașul iese în depresiunea largă a Carașovei. În sectorul Prolaz-Carașova râul străbate calcarele jurasice. Altitudinea Carașului la intrarea în chei este sub 400 m iar la ieșire este de cca. 200 m.

Circulația apei prin fisurile calcarelor puternic tectonizate, a dat naștere unor variate și spectaculoase forme carstice de suprafață. Lapiezurile sunt larg răspândite pe marginea cheilor și în platoul Iabalcei sunt îngropate total sau parțial în sol la adâncimi de până la 2 m. Dolinele, cu diametrul de până la 200 m și adâncimi de până la 30 m, sunt numeroase mai ales pe platoul Iabalcei, la est de Carașova, unde densitatea lor se ridică la 50 de

formațiuni pe kmp. Apa ploilor se infiltrează în calcare, în special prin dolinele și văile formate de acestea, pătrunde în golurile subterane, irigă galeriile peșterilor Țolosu Gradinca, Cetatea II și Peștera de după Cârșă. În Cheile Carașului se cunosc numeroase peșteri, dintre care 36 au fost explorate și descrise în diferite lucrări de specialitate.

Lepenski Vir

În Porțile de Fier, pe o terasă a malului sârbesc al Dunării, este situat Lepenski Vir, unul dintre cele mai importante situri arheologice din Serbia.

Cu ocazia săpăturilor arheologice din anii șazeci s-a descoperit, arhitectură sacră și sculpturi monumentale din perioada anilor 7000 - 6000 îCH. care a schimbat ideile despre lume și începuturile civilizației în Europa. În conformitate cu aceste descoperiri, în perioada 5300 - 4800 îCH. aici au existat șapte așezări construite succesiv de către vânători, pescari și culegători de hrană.

Urmele civilizației umane găsite sub forma unui mare număr de morminte reflectă ritualurile funerare neobișnuit de diverse, instrumente și bijuterii din piatră, sculptură în corn, os și piatră. Documente sub formă de gresie și dale cu semne gravate indică faptul că vânătorii primitivi și comunitățile culegătorilor care s-au stabilit pe terasa Lepenski Vir au avut relații sociale complexe și un stil unic de arhitectură și sculptură monumentală modelată pe pietre uriașe.

În toate habitatele, săpăturile arheologice au scos la iveală 136 obiecte cu o formă trunchiată la un unghi de 60 de grade. Așezările au fost construite în conformitate cu ceea ce azi numim un plan urbanistic, cu construcții armonioase și funcționale, fapt care arată un simț dezvoltat pentru arhitectură.

Arhitectura originală și sculptura monumentală de la Lepenski Vir ne oferă informații despre o formă specială de cultură într-o etapă foarte timpurie a culturii preistorice din Europa.

UMOR... RURAL !

Un trecător se întâlnește cu un cioban și turma lui de oi.

- Câte oi ai bade?
- 133 și 12 berbeci, răspunde ciobanul fără ezitare.
- Să-ți trăiască, dar ani câți ai?
- Păi, vreo 65-70 cam așa ceva.
- Cum se face că știi cu precizie numărul oilor și pe al anilor tăi nu ?
- Eh, oftă ciobanul. Până acum, anii n-a încercat nimeni să mi-i fure.

Material realizat în cadrul proiectului "Voluntariat pentru protejarea lumii mirifice din sudul Banatului" finanțat prin granturile SEE 2009 - 2014, în cadrul Fondului ONG în România;

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a granturilor SEE 2009 - 2014;

Fundația pentru
Dezvoltarea
Societății
Civile